

Talepapir til brug ved samråd i Folketingets udvalg for Landdistrikter og Øer den 29. maj 2012

Spørgsmål U

Ministeren bedes uddybende redegøre for Trafikstyrelsens afgørelse om begrænsning af Post Danmarks befordringspligt til Birkholm, jf. ULØ, alm. del – bilag 151.

Spørgsmål V

Hvilken rækkevidde får Trafikstyrelsens afgørelse i Birkholm postsagen i forhold til Post Danmarks evt. ønsker om at foretage andre begrænsninger i Post Danmarks befordringspligt til andre små øer eller tyndtbefolkede yderområder, idet der henvises til, at Trafikstyrelsen i afgørelsen lægger vægt på antallet af husstande med helårsstatus og Post Danmarks omkostninger ved postomdelingen?

Spørgsmål W

Vil ministeren tage initiativ til at ændre postloven, så Post Danmarks

befordringspligt bliver præciseret, så der ikke er usikkerhed om, at beboere på små øer og i tyndt befolkede yderområder i fremtiden kan få leveret post?

Svar:

Jeg har fået lov til at besvare udvalgets 3 spørgsmål under ét. Spørgsmålene vedrører Trafikstyrelsens afgørelse om postbefordring til Birkholm, og hvilke konsekvenser den evt. kan få for postbefordring til beboere på andre små øer eller i tyndt befolkede områder.

Der har i mange år - dvs. også før den nugældende postlov fra 2010 – været mulighed for at indføre begrænsninger i Post Danmarks befordringspligt i relation til de små øsamfund.

Efter lov om postvirksomhed fra 1995 kunne trafikministeren således bestemme, at postomdelingen til enkelte modtagere eller grupper af modtagere i landdistrikter begrænses.

Ved lov om postbefordring fra 2004 blev muligheden for at begrænse postomdelingen overladt til Færdselsstyrelsen (nu Trafikstyrelsen) som et led i styrelsens fastsættelse af de nærmere vilkår i Post Danmarks koncession. Dette er videreført i den nuværende postlov, hvor det af § 15 fremgår, at Trafikstyrelsen kan fastsætte regler om bl.a. begrænsninger i postomdelingen.

Jeg kan oplyse, at Post Danmark og Trafikstyrelsen i juni 2007 har aftalt

nærmere retningslinjer med principper for postbefordringen til øsamfund.

Formålet med det har været at sikre en ensartet og sammenlignelig betjening af øer uden fast broforbindelse.

Siden 2007 har Post Danmarks postbetjening af disse øer således som udgangspunkt skullet foregå efter følgende principper:

A. Ved øer uden helårsbeboelse hentes post på fastlandet, og der ydes ikke nogen betaling.

B. Ved øer med 1-10 fastboende (helårs) husstande leveres posten på fastlandet og hentes af beboerne selv. Der ydes betaling fra Post Danmark til beboerne på 3.000 kr. (baseret på 2007-niveau, der pristalsreguleres). Beboerne skal

være tilmeldt folkeregisteret på den pågældende adresse.

C. For øer med 11-1.000 fastboende husstande befordres posten til øen – forudsat, at der er offentlig sejlads til den pågældende ø – og der etableres en konkret omdelingsordning enten ved Post Danmark selv, ved hjælp af en eller flere kontraktansatte beboere, eller der opsættes et brevkasseanlæg ved færgelejet på øen.

Hvis der på en ø er flere end 1.000 fastboende - og offentlig sejlads - befordres posten til øen, hvor den omdeles af Post Danmark selv på samme måde som den postbefordring, der gælder for resten af landet.

Lad mig så vende mig til den konkrete afgørelse vedrørende Birkholm.

Post Danmarks beslutning i fjor om at varsle ophør med postbefordringen til Birkholm var udtryk for et ønske om at sikre en ensartet og sammenlignelig betjening af øer uden fast broforbindelse.

Ifølge de oprindelige forudsætninger var antallet af fastboende husstande på Birkholm ifølge Post Danmarks registreringer nede på 5, men da Trafikstyrelsen skulle træffe afgørelse i sagen, blev antallet præciseret til 7. Begge tal ligger dog under grænsen på 10 husstande, som ifølge de aftalte principper er afgørende for spørgsmålet om, hvorvidt beboerne som udgangspunkt selv skal hente posten på fastlandet.

Som jeg tidligere i år tilkendegav i mit svar på udvalgets spørgsmål nr. 94 om postbefordringen til Birkholm, fandt jeg – og finder jeg fortsat – at Trafikstyrelsens afgørelse om, at Post Danmark skal vedblive med at befordre post til beboerne på Birkholm på alle hverdage, men at forsendelserne skal afleveres i et brevkasseanlæg på havnen, er udtryk for et fornuftigt og rimeligt kompromis mellem hensynet til beboerne og Post Danmarks omkostninger ved postbefordringen til øen.

Jeg har forstået på Trafikstyrelsen, at styrelsen ved sin afgørelse har lagt vægt på, at der fortsat er daglig besejling til Birkholm.

Trafikstyrelsen har i øvrigt oplyst, at Post Danmark i februar måned 2012 foretog en registrering af antallet af postforsendelser til og fra Birkholm i løbet af en uge, helt konkret fra den 17. – 23. februar. Registreringen viste, at der i den pågældende uge for de 7 helårsbeboelsers vedkommende i alt blev modtaget 18 breve, 12 aviser, 7 ugeaviser og 10 adresseløse forsendelser. I samme uge blev der sendt færre end 10 forsendelser fra Birkholm.

Jeg synes disse tal er vigtige og bør give anledning til at sætte tingene lidt i perspektiv. Økonomien ved postbefordringen bør trods alt være et element i overvejelserne, og bør ses i forhold til hvor mange forsendelser, det drejer sig om. Ikke mindst da der jo ikke på nogen måde er tale om, at det ikke

længere er muligt at modtage og sende breve, når man bor på en af de helt små øer, som f.eks. Birkholm.

Jeg synes også, at det i denne sag er en god ting, at der med udarbejdelsen af de retningslinjer jeg gennemgik før, foreligger nogle principper, der sikrer en forholdsvis ensartet betjening af de små øsamfund.

Alle danske småøer har herefter postbefordring efter stort set ensartede principper, og Post Danmark vurderer på den baggrund ikke, at der umiddelbart er behov for at begrænse postbefordringen til andre danske øer.

Med hensyn til de tyndtbefolkede områder i det såkaldte "Udkants-Danmark" kan jeg nævne, at der ikke er

indført nogen begrænsninger i Post Danmarks befordringspligt i disse områder. Og det vurderes der heller ikke at være behov for.

Jeg vil nu – for at der ikke skal herske nogen usikkerhed med hensyn til spørgsmålet om omfanget af Post Danmarks befordringspligt - bede Trafikstyrelsen om at sørge for, at de omtalte principper for postbetjeningen af de danske småøer bliver indføjet i Post Danmarks individuelle tilladelse til at udøve postbefordring. Det vil gøre betingelserne klare og fjerne usikkerheden.

På baggrund af de klare retningslinjer, der foreligger, og på baggrund af Post Danmarks udmeldinger, finder jeg ikke noget behov for at foretage ændringer i

postloven og befordringspligten i forhold til beboerne på de små øer eller i de tyndt befolkede yderområder.

Afslutningsvis kan jeg nævne, at der ligger en politisk aftale fra maj 2010 om sikring af befordringspligten på et liberaliseret postmarked. Det er et element i denne aftale, at rammerne for den fremtidige varetagelse af befordringspligten efter 2013 skal tages op til drøftelse senest næste år blandt forligspartierne – med det sigte, at vi skal vedblive at have en økonomisk bæredygtig befordringspligt.

Jeg kan naturligvis ikke tage forskud på, hvad der måtte komme ud af disse drøftelser, men jeg har ikke på nuværende tidspunkt indikationer om, at der er ønske om at ændre i

postbefordringen til bl.a. de små øer og andre tyndt befolkede områder.

Tak.